

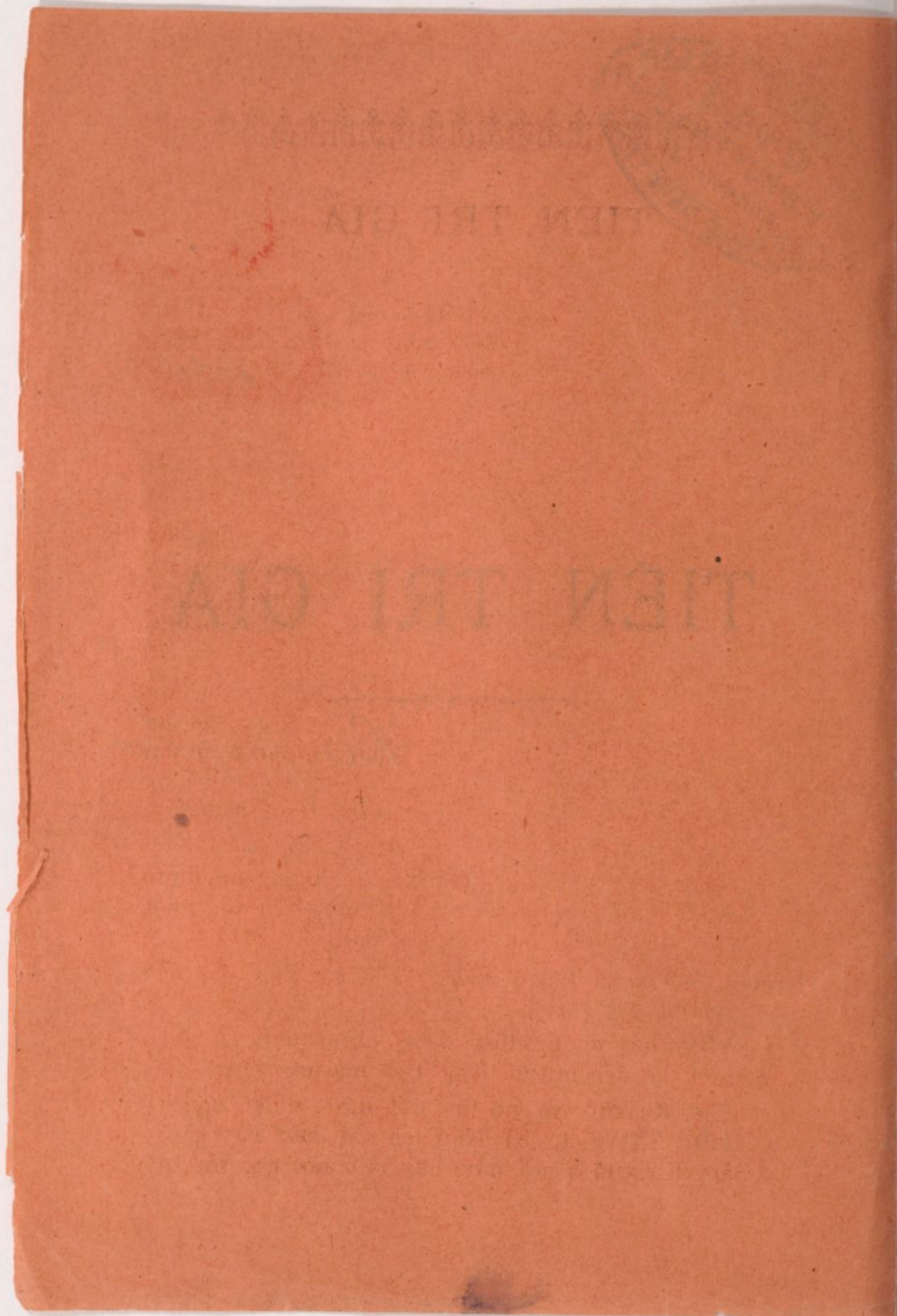
TIÊN TRI GIÀ

Des prophéties

*Pucc
80 Indoch*

146

TIỀN TRI GIẢ

Những kẻ nói rằng: « ấy là lời
« Chúa phán », mà Chúa không sai nó
« giảng dạy, thì nó chỉ mơ màng và
« dối trá như thầy bói nói đui vậy »
(Ezech. XIII. 6)

Đ. C. G. đã phán trước cho môn đồ mình biết sẽ phải
nhiều cơn bắt bớ cấm cách:

« Nay Tao sai bay đi như cơn chiêm vào giữa bầy
« chó sói . . . Bay sẽ phải điệu đến trước các tòa án,
« và họ sẽ tấn khảo bay trước các công đường . . .
« Ai liều mất sống vì Tao thì sẽ được sống » (Matt.
X, 16 sq.)

Bồn đạo An-nam ta đã phải lắm cơn gian nan như
vậy. Ai xem sử ký nước nhà đều đủ biết. Nhưng mà ma quỷ
không thẳng được kẻ có đạo khi ấy thì ngày nay nó lại
dùng kế khác. Nó muốn gieo sự rối để làm rối loạn lòng
tín giáo hữu. Mà cái họa này thì nguy ngập hơn họa trước,
vì Đ. C. G. phán rằng:

« Bay đừng sợ kẻ giết phần xác mà không giết được
« linh hồn; hãy sợ kẻ làm cho cả hồn liền xác phải
« trầm luân trong hỏa ngục » (Matt. X. 28)

Trong sách Evan thánh Matthêô, có lời Đ. C. G. bảo
ta phải phòng giữ rằng:

« Bay hãy phòng đừng để ai phỉnh bay, vì sẽ có
« nhiều kẻ đến mượn tiếng Tao mà nói rằng: này
« ta là Kirixitô, và nó lừa dối được nhiều người »
« (Matt. XXIV, 4, 5) Như có ai bảo bay rằng:
« Đấng Kirixitô ở nơi này, hay là ở nơi nọ, thì bay

«dừng tin, vì sẽ có nhiều Kirixitô giả và tiên tri giả» (Matt. XXIV. 23-24)

Hiện bây giờ có kẻ phát nhiều sách pha lẫn đều dối vào sự thật. Kẻ làm sách ấy chỉ dùng “nảo cùn” loài người mà giải nghĩa Kinh-Thánh. Nó đáng phải quở trách như lời Tiên tri Ezéchiel trách các tiên tri giả rằng:

«Lời Đ. C. T. phán cùng tôi rằng: «Con người, «hãy nói tiên tri mà chống cùng các tiên tri Isarae «và nói cùng những kẻ tự ý mình xưng mình là tiên «tri rằng: Bay hãy nghe lời Đ. C. T.: khốn cho «những tiên tri đại dốt, chỉ theo những điều tri nó «bày đặt, vì nó mù quáng không xem thấy sự thật» — «Những kẻ tự xưng rằng: ấy là lời Chúa phán, «mà Chúa không sai nó giảng dạy, thì nó chỉ nói mơ «màng như thầy bói nói đui vậy.» (Ezech. XIII 1-3 et 6)

Cho được làm tiên tri thật, thì cần phải có Chúa sai, như lời Kinh thánh rằng:

«Nơi Chúa không sai, thì sao mà có kẻ giảng «dạy?» (Rom. X. 15)

Ta xét Đ. C. G. đã sai ai.

«Bay hãy đi, giảng dạy mọi dân thiên hạ» (Matt. XXVIII, 19)

Lời ấy Đ. C. G. nói cùng ai? Chỉ nói cùng các thánh Tông đồ Chúa.

Vậy chỉ có các thánh Tông đồ, và kẻ nối quyền các thánh ấy như ông Titô và Timothêo nối quyền thánh Phao-lô, như Đ. Giáo hoàng Phiô XI nối quyền thánh Phêrô thì mới gọi là kẻ Chúa sai giảng tin lành Chúa Kirixitô mà thôi.

Chúa Kirixitô có sai Luthêrô đâu! Thế thì quyền đâu mà những người thủ hạ (tay chơn) nó đến đây mà giảng đạo Chúa? Ai sai nó?

Như quan trên không chọn làm lý-trưởng, thì ai được xưng mình là lý-trưởng, và đeo đồng triện, và đốc suất việc làng được?

Mấy anh dị diện (lạ mặt) ấy đã tự xưng là «mục sư» lại cũng xưng mình là thánh sư nữa.

Nó đem Kinh thánh ra, rồi mỗi người giải nghĩa mỗi cách như ý; «tự do thẩm sát»!

Ta hỏi: nó dám xưng mình thông hơn quan thái-giám tôi bà Hoàng-hậu Candacé sao? Xưa quan ấy đọc sách tiên tri Jsa-i-a và thánh Tông đồ Phi-li-phô hỏi rằng:

« Ông đọc mà có hiểu chẳng? Ông ấy nói: không
« ai chỉ dẫn cho thì hiểu sao được? Nói rồi xin
« thánh Phili-phô lên xe và ngồi với mình » (Act. VIII,
« 30- 31) và cắt nghĩa cho mình.

Chừng nó cũng nghĩ nó thông hơn thánh Phêrô, vì thánh ấy nói rằng:

« Trong các thư ông Phaolô, có lắm điều khó hiểu.
« Những người dốt nát và chưa được vững thì hiểu
« sai những điều ấy cũng như hiểu sai những nơi
« khác trong Kinh thánh mà phải lạc mất » (II Petr.
« III, 16)

Như thánh Phêrô có đến đây mà thấy bè Protestants (phản giáo) giải nghĩa Thánh Kinh như vậy thì tưởng thế nào?

Nó cắt nghĩa nhiều điều kỳ quái lắm! Thánh Phaolô chép rằng:

« Hết thấy được sống trong Đ. C. G., nhưng mà
« mỗi người mỗi bậc; Đ. C. G. là như của đầu mùa
« (đầu) rồi mới đến những kẻ thuộc về đấng Kirixitô »
I Cor. XV, 22-23

Lại lời thánh Gioan chép:

« Những kẻ lành đã sống và đồng trị cùng Chúa
« Kirixitô trong vòng ngàn năm. . . Ấy là sự sống lại
« thứ nhứt » (Apoc. XX. 4. 5)

Câu ấy nghĩa là đợi đến kỳ sống lại (không biết rõ khi nào, thánh Gioan dùng hai tiếng « ngàn năm » mà chỉ) thì các *linh hồn* kẻ lành đã được sống trong Chúa vì nhờ ơn cứu chuộc, cũng được đồng trị cùng Đ. C. G. là đáng đã sống lại trước, cho ta được sống lại sau.

« Các kẻ chết khác (chỉ kẻ mất phần rồi) đến lúc
« ngàn năm đã trọn, thì không đặng sống. » (Apoc. XX. 5)

Sao vậy? vì xác kẻ ấy chôn dưới đất linh hồn chôn trong hỏa ngục. Nhưng mà đến lúc tận thế thì kẻ lành kẻ dữ cũng đều sống lại như có lời Kinh Thánh dạy rằng:

« Đến kỳ thì những kẻ ở trong mồ sẽ nghe tiếng
« Người và ra khỏi đó. Kẻ nào làm lành thì sống lại
« mà được sống, kẻ nào làm sự dữ thì sống lại mà
« chịu án phạt. » (Joan V. 22)

Nhưng mà khi ấy:

« Sự chết và nơi kẻ chết ở (chỉ xác kẻ mất phần
« rồi) thì gieo vào trong hồ lửa: hồ lửa là sự chết
« thứ hai. (Apoc. XX 1-4)

Sao gọi rằng chết lần thứ hai? chẳng qua là vì kẻ có tội sống lại thì dầu khỏi hư nát như ở dưới mồ, nhưng lại phải thiêu đốt trong hỏa ngục. Còn xác kẻ lành thì:

« Sự chết lần thứ hai không làm gì được » (Apoc.
XX. 6) « Chúa sẽ ở cùng kẻ ấy và kẻ ấy sẽ nên dân
« Chúa và Chúa sẽ binh vực kẻ ấy. Chúa sẽ lột (lau)
« nước mắt kẻ ấy, và sự chết không còn có nữa »
(Apoc. XXI, 3-4)

Ấy xưa nay trong Hội-thánh đều hiểu nghĩa đoạn XX sách Apocalypse thế ấy, còn bọn Protestants thì quên rằng:

«Trước mặt Chúa ngàn năm cũng như ngày chóng
«qua, cũng như một canh đồng hồ vậy.» (Ps. 90, 4)

Trong sách nó, nó nói rằng:

«Những người tin Chúa cũng những người chẳng
«tin Chúa có đồng sống lại một lượt chẳng? — Thưa;
«chẳng đồng.»

«Còn những người chẳng tin Chúa khi nào sống
«lại? Thưa: sau một ngàn năm từ khi những người
«tin Chúa sống lại»

Nó cũng quên rằng hễ khi nào các thánh sử nói đến kỳ
Chúa lại xuống thế thì cũng nói đến sự phán xét tiếp liền
theo đó:

«Khi nào Con người sẽ đến cách uy vinh thì các
«nước thiên hạ sẽ hội lại trước mặt Người. Người sẽ
«phân rẽ người này ở nơi này, kẻ khác ở nơi khác»
(Matt. XXV. 31. 32)

Các sự ấy mau lắm cho nên Đ. C. G. sánh bằng như
chớp:

«Chớp chạy từ đông qua tây mau thế nào thì Con
«Người đến cũng chóng như vậy.» (Matt. XXIV, 27)

Về sự đoán xét thì sách «Phước-âm-yếu-chỉ» lại nói
một điều kỳ lắm:

«Còn mọi người chẳng tin Chúa thì chịu phán xét
«nơi nào? Những người ấy chịu phán xét tại trước
«Ngai trắng Đ. C. T.»

Câu ấy thì họ chỉ đã trưng sách Apocalypse đoạn XX,
câu 11, 12; nhưng mà trong đoạn ấy không thấy nói đến
một tòa án Đ. C. T. (Đ. C. Cha?) khác tòa án Chúa Kirixitô,
nhưng chỉ nói sự đoán xét chung vậy mà thôi. Vả lại câu
sách Evan thánh Gioan thì họ không biết hay sao?

« Đ. C. Cha không đoán xét ai, song Chúa giao
« quyền đoán xét cho Đ. C. Con » (Joan. V. 22)

Mấy người làm sách « Phước-âm-yếu-chỉ » lại nói rằng :

« Có phép nào khác để được cứu chẳng? Chẳng
« có; theo lời Kinh thánh dạy, thì chỉ nhờ cậy công
« lao của Đ. C. Jésus mà thôi »

Nói như vậy cũng có sự thật, nhưng mà thấy mấy tiếng
« Chỉ. ... mà thôi » thì đoán rằng nó cũng dạy như
các bọn Protestants khác rằng các việc phước đức không
cần, không ích, hễ tin mà thôi thì được rồi. Tôi xin các
người ấy hãy xem sách Evan thánh matthêô nói thí dụ mấy
đồng bạc trong đoạn XXV, từ câu 15 mà lui thì sẽ hiểu
rằng vẫn nhờ có công ơn Chúa ta mới được rồi, nhưng
ơn ấy Chúa phú cho ta thì ta phải làm cho có kết quả, vì
Chúa cứ công ta mà đoán xét ta :

« Kẻ nào nói rằng : lạy Chúa, lạy Chúa, thì không phải
« đều đăng lên thiên đàng cả đâu. Chỉ có kẻ làm như ý
« Cha Tao trên trời thì mới được mà thôi. Có nhiều kẻ
« khi ấy sẽ nói rằng : lạy Chúa, lạy Chúa, chúng tôi cũng
« có lấy danh Chúa mà nói tiên tri vậy! khi ấy Tao sẽ
« nói thật cùng nó : Tao không biết bay, đi cho khỏi
« mặc Tao bay là loài phạm tội. » (Mat! VII 21.23)

« Chúa sẽ chiếu theo việc làm mà trả công » (Roen. II. 6)
« Mấy tin có một Chúa, thì phải; ma quỷ cũng tin như
« vậy, nhưng mà nó phải sợ hãi.

« Tin không mà không có việc làm thì tin cũng vô
« ích. » (Jac. II, 17-20)

Nhưng đến nơi này thì thấy nó rồi tỏ tường lắm : vì nó
không tin phép Thánh Thể : trong sách nó nói rằng :

« Bánh đó chỉ nghĩa là gì? Ấy là chỉ thân thể
« Đ. C. Jésus vì chúng ta mà chịu hại. Rượu đó chỉ

« nghĩa là gì? Rượu đó chỉ nghĩa là huyết báu của
« Chúa vì chúng tôi mà đổ ra. »

Có một điều này dễ làm chướng mắt: là hễ khi kẻ thật
nổi quyền các tông đồ đọc lời truyền (như Đ. C. G. đọc
ngày thứ năm trước ngày chịu nạn) trên bánh cùng
rượu, thì bánh và rượu đổi tính hẳn và trở nên mình
thánh máu thánh Đ. C. G.. Ta chỉ xét lý sau này thì thấy
sự ấy:

Khi Chúa hứa phép Thánh Thể thì nói rằng:

« Bánh Tao cho bay ăn là thịt tao, mà Tao phú cho
« để thế gian được sống. Nghe vậy thì quân Giudêu
« cãi nhau rằng: người này lấy thịt mình cho ta ăn
« làm sao được? Đ. C. G. nói: Tao nói thật, bằng
« bay không ăn thịt Con người và không uống máu
« Người, thì bay không có sự sống ở trong bay.
« Ai ăn thịt Tao và uống máu Tao thì đang sống
« đời đời và đến ngày tận thế thì Tao cho nó sống
« lại Vì thịt Tao thật là của ăn, máu Tao thật là của
« uống. » (Joan. VI, 51-55)

Chính những môn đồ cũng lấy lời ấy làm khó nghe, mà
Đ. C. G. vẫn nhơn từ lắm thì nói cùng kẻ ấy rằng:

« Thần trí mới làm cho sống; còn xác thịt không
« ích gì: Các lời Tao nói cùng bay đó không khác
« nào là thần trí cùng là sự sống. » (Joan. VI 63.)

Câu ấy nghĩa là: hãy hiểu rằng Tao không có ý nói
lấy xác Tao đổ máu ra mà nuôi xác bay đâu. Vì Đ. C. G.
không nói: xác Tao là bánh cho bay ăn, vì xác Chúa
không phải là bánh; nhưng mà Chúa nói:

« Bánh Tao cho bay là thịt Tao; (Joan. VI. 51)

Nghĩa là Của Tao cho bay có hình bánh vì trước vẫn
là bánh, nhưng sau khi Tao đã đọc lời truyền thì không

còn phải là tinh bánh, bèn là xác Tao, bèn là thịt Tao và máu Tao chúc.

Đ. C. G. có ý cho môn đệ mình tin điều ấy là điều quan hệ lắm, nên tha họ bỏ mình mà đi chẳng tha tha phép cho họ hồ nghi chút nào về phép màu nhiệm ấy.

« Vậy Đ. C. G. nói cùng mười hai tông đồ rằng:

« Còn bay, bay cũng muốn bỏ Tao mà đi sao? »

« (Joan. VI. 67)

Cho nên, hoặc là phải hiểu như vậy, hoặc là phải chối điều ấy. Một là phải tin lời Chúa dạy : thịt Tao thật là của ăn, máu Tao thật là của uống. Một là đừng làm môn đồ Chúa nữa.

Bây giờ mới đến kỳ hệ trọng là hôm trước khi Đ. C. G. dựng mình làm của lễ trên cây thánh giá, là khi Đ. C. G. lập phép Thánh Thể. Không khi nào Chúa nói phân minh hơn nữa :

« Bay hãy lấy mà ăn, này là mình Tao (Matt. XXVI, 26; Marc. XIV, 22; Cor. XI, 23);

« Hết thấy bay hãy uống, này là máu Tao » (Matt. XXVI, 27-28)

Và tức thì Đ. Đ. G. ban phép cho các tông đồ được làm lại các điều Mình đã làm :

« Bay hãy làm sự này vì đề nhớ Tao » (Luc XXII, 19; I Cor. XI, 24)

Nói rằng trong phép Thánh Thể chỉ có dấu chỉ xác và máu Đ. C. G. mà thôi, ấy là nói rằng Đ. C. G. phỉnh dối các tông đồ. Vì chắc rằng các đấng ấy đã tin điều ấy (và vì đó Hội thánh xưa nay đều tin cho đến đời Bérenger và Luther làm bè rối), là đã tin trong phép Thánh Thể thì có chính mình C. Đ. G. thật. Nghe lời thánh Phaolô nói thì dễ biết :

« Kẻ nào ăn bánh này và uống chén Chúa (trao) « cách không xứng đáng thì mắc tội phạm đến

«Minh và máu thánh Chúa. Vậy mỗi người phải
«thử phải xét mình rồi mới ăn và uống chén ấy,
«vì kẻ ăn và uống cách không đáng, không phân
«biệt Minh thánh Chúa (khác của ăn khác) thì kẻ
«ấy ăn và uống lấy án phạt cho mình» (I Cor. XI,
27-29)

Vậy thì hai đều phải chọn một: hoặc là Đ. C. G. đã
dối các môn đồ mình và môn đồ ấy đã dối cả Hội thánh
hơn một ngàn bốn trăm năm. Hoặc là Luther và bọn
nó dối trá lầm lạc.

Hoặc có kẻ muốn thoát khỏi lý ấy thì bảo rằng chỉ
một Hội thánh sai lầm mà thôi, Đ. C. G. và các Tông
đồ không có dối gì. Nói vậy cũng không xuôi. Có lẽ
nào cả và Hội thánh sai lầm được vì xưa Chúa đã hứa

«ở cùng Hội thánh mọi ngày cho đến ngày tận
«thế.» (Matt. XXVIII, 20)
và Chúa cũng đã quyết rằng:

«quyền phép Địa ngục không thắng được Hội thánh
(Matt. XVI-18)

Quả như lời bọn Protestants nói thì Đ. C. Thánh
Thần phải đợi đến mười lăm thế kỷ (1500 năm) cho
đến Luther ra đời mới chữa các điều lầm lạc, dị đoan,
quấy quá! Mà những đấng như Chrysostômô, Augutinô,
Hiêronimô, Guêrêgoriô, Tôma Aquinô (là người thuộc
lâu kinh thánh) và cả và Hội thánh hơn một ngàn năm
trăm năm đều lầm lạc thay thay! Có điều gì quái lý
hơn điều ấy!

Trong tập nhỏ nọ, còn có nhiều điều dối nữa, đây
không ý kể lại hết. Nhưng nên cho ai nấy biết sách
nó còn bỏ sót nhiều điều nên nói. Như khi đã dạy rằng:
của lễ Đ. C. G. đã dựng thì chỉ có một, thì tự nhiên
cũng phải nói bây giờ lễ Misa cũng là một nghĩa, một
sự như vậy. Cứ theo Kinh thánh thì cũng dễ chứng sự ấy.

Buổi tiệc ly thứ nhất thật là một lễ tế vì C. Đ. G. là “thầy cả như bậc Melchisedech” (ps. 109, 4) vì bài thánh vịnh ấy thật có nghĩa chỉ về đấng Cứu Thế như lời Evan thánh Matthêu XXII, 44-45 và thư thánh Phaolô gửi cho bốn đạo Hêbrêô VII, 14 đều hiểu như vậy.

Xưa thầy cả Melchisedech dâng bánh và rượu làm lễ tế Chúa (Gen. XIV, 18), ấy là hình bóng chỉ của lễ đạo mới.

Tiệc ly thứ nhất thật là lễ tế, xét theo lời tiếp theo lời truyền phép thì cũng thấy được.

« Đây là máu Tao đổ ra ... (Marc. XIV, 24) Nói rằng: máu đổ ra không nói sẽ đổ ra thì có nghĩa chỉ tiệc ly cũng là lễ tế trên cây thánh giá. Mà nếu tiệc ly là lễ tế trên cây thánh giá, đứng trước khi Chúa chịu nạn, thì lễ Misa cũng là một lễ tế như lễ tế trên thánh giá, đứng về sau, để cho của lễ ấy được còn đứng mãi. Hai dâng cũng là một dâng dâng tế lễ, dâng ấy là Đ. C. G., vì bây giờ thầy cả ở nơi bàn thờ cũng như danh Chúa và thay mặt Chúa mà tế lễ. Còn của lễ hy sinh cũng là một, cũng là chính mình Đ. C. G. chúc.

Cứ suy lễ ấy cho tử tế và cứ như vậy mà hiểu đoạn thơ thánh Phaolô thì đủ rõ lễ Misa thật là một tế lễ.

« Chén chúng ta dâng mà cảm ơn không phải là
« sự thông phần cùng máu Chúa Kirixitô sao? và bánh
« chúng ta bẻ không phải là sự thông phần cùng xác
« Chúa Kirixitô sao?... kẻ ăn của tế lễ thì không
« thông phần về của dâng trên bàn thờ sao?... Lễ
« vật của kẻ ngoại dâng làm tế lễ thì nó giết mà
« dâng ma quỷ, không phải dâng cho Chúa, và thầy
« không muốn anh em thông phần cùng ma quỷ. Không
« lễ anh em uống chén Chúa và uống chén ma quỷ
« cũng một lượt dâng. » (I Cor. X, 16-18-20)

Nhược bằng các lễ vật kẻ ngoại dung cũng gọi được là lễ tế, (câu 20 trong đoạn thứ mới trung trên), nhược bằng tượng bụt và thịt trâu bò chẳng qua là đồ ma quỷ thiết ra, mà cũng gọi là lễ tế, mà bàn thờ Chúa và chén thánh mà không phải là của lễ tế sao?

Về các phép Bí tích khác như phép giải tội, phép thêm sức, phép truyền chức và phép hôn phối, thì bọn Phước âm nghĩ làm sao? Nó đánh chữ làm thánh vậy. Nhưng mà trong kinh thánh thì nó thiếu những câu có thể trưng ra để làm chứng các phép ấy là phép Bí tích Chúa đã lập.

Còn phép xức dầu, thì nó chỉ nhắc lại lời thánh Jacobê, nhưng mà nó lại cắt nghĩa kỳ quái về sự nhờ đức tin mà chữa bệnh.

Về Đ. Bà Maria thì nó chỉ nói rằng:

« Một người con gái đồng trinh tên là Maria » Coi có phải là biết lễ phép không! Xưa thiên thần Gabêriê, thì giữ phép tắc hơn vì nói rằng:

« Kính mừng, đây ơn phúc, Đ. C.T. ở cùng Bà » và bà thánh Elisabeth cũng vậy: « Bà có phúc lạ hơn mọi nữ ».

Còn lắm đều muốn chữa, muốn nói nữa. Thôi, bấy nhiêu tưởng đã đủ cho các giáo hữu ta biết xét và khỏi lầm, và người bên lương xem đó cũng đủ hiểu chơn giả thể nào. Mong cho ai nấy khỏi phải lời thánh Phaolô quở trách người thành Corinthê xưa rằng:

« Nhược bằng có ai đến giảng có Chúa Giêsu
« nào khác Chúa chúng ta giảng thì anh em cũng
« chịu cách tử tế! » (II Cor. XI. 4)

Nhưng mà bây giờ ai nấy phải biết rằng:

« Bọn ấy là tiên tri giả, là thầy bọm bải, nó
« tá hình sứ đồ Chúa Kirixitô. Sự ấy anh em đừng
« lấy làm lạ. Quỷ Satan cũng mạo hình thiên thần

« chói sáng, cho nên thủ hạ nó cũng mạo hình
« sứ thần sự công chính, thì cũng là sự thường.
« Công việc nó làm sao thì kết quả cũng thế ấy. »
« (II Cor. XI, 13-15)

Ít nữa là về phần chúng ta, khỏi phải sợ lời Tiên
Isaia quở trách những người đứng đầu coi sóc dân
Isarae rằng :

« Những người coi sóc dân Isarae thấy đều đui
« mù, nó không biết gì sốt; vì như chó câm, không
« biết cất tiếng lên mà sủa » (Is. 56-10)

Còn những kẻ tự xưng mục sư và dạy đều rồi lạc
và kẻ phải lầm mà nghe theo nó, thì chúng ta có nên
ước ao cho.

« lửa trên trời đổ xuống mà tiêu diệt nó đi »
« chẳng? (Luc. IX. 54)

Không, một hai không! vì Đ. C. G. không muốn
cho ai có lòng như vậy (Ma II. XII, 28-30; Luc. IX.
55). Ta chỉ ước ao xin Đ. C. Thánh Thần là đứng
chơn chính, soi sáng chúng nó cho nó trở lại đảng
« ngay lành, hầu :

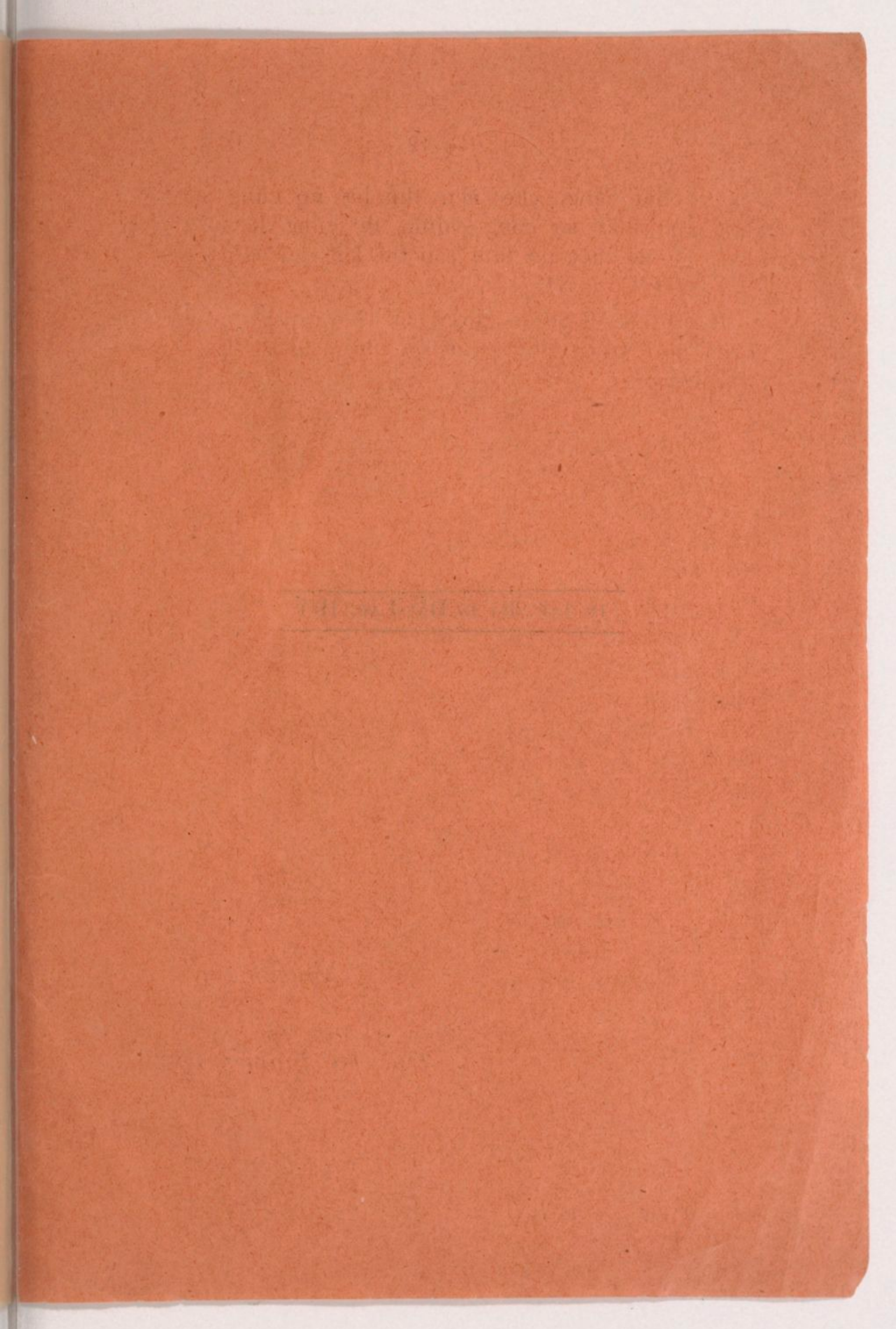
« Chỉ còn một đoàn chiên và một đảng cầm quyền
« chẳng giữ » (Joan. X. 16)

Mong thay !
T. F.

Nihil obstat
AL. CHABANON
prov. ap.

Imprimatur :
† E. M. J. ALLYS
Ep. Vic. Ap.
Huế 16 Janvier 1929

IN TẠI NHÀ IN ĐẮC-LẬP, HUẾ